

กัณฑ์ที่ ๓๓ | รัตนะ

แสดงโดย พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร)

ในสมัยที่ดำรงพระสมณศักดิ์เป็นที่ พระภาวนาโกศลเถร

นโม ตสฺส ภควโต อรหโต สมฺมาสมฺพุทฺธสฺส ฯ (๓ ครั้ง)

ทูลลภญจ มนุสฺสตตฺติ พุทฺธุปปาโท จ ทูลลภโ

ทูลลภา จ ชนสมฺปตฺติ สมฺมมฺโม ปรมทูลลภโติ ฯ

ณ บัดนี้อาตมภาพจักได้แสดงธรรมมิกถา เฉลิมเพิ่มเติมศรัทธาของเจ้าภาพ ซึ่งเป็นผู้มี
สมานฉันท์พร้อมใจซึ่งกันและกันด้วยมารดาและบุตร พร้อมด้วยวงศาตนาญาติเนื่องด้วยสายโลหิต
และเนื่องด้วยความคุ้นเคย เนื่องด้วยสายโลหิตเรียกว่า “ญาติ” เนื่องด้วยความคุ้นเคยเรียกว่า “วิสุ
สาสปรมา ญาติ” ญาติ ๒ จำพวกนี้พระองค์ทรงสรรเสริญ วิสุสาส ปรมมา ญาติ อยู่เหมือนกันว่า
เป็นญาติอย่างยิ่ง แต่ว่าญาติทั้ง ๒ ฝ่ายนี้เกิดมาในโลก หญิงและชายทุกถ้วนหน้าย่อมมีญาติ ๒
ประการนี้ด้วยกัน เมื่อรู้จักชัดดังนี้แล้วบัดนี้เราเกิดมาประสบพบพระพุทธศาสนา ปราภฏจำเพาะหน้ารู้
อยู่พร้อมกัน พุทธศาสนาแปลว่า คำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าท่านสั่งสอนอย่างไร สั่ง
สอนสัตว์โลกให้ละความชั่วด้วยกาย วาจาตลอดถึงใจให้ทำความดีด้วยกาย วาจา ตลอดถึงใจ แล้ว
ก็ทำให้ใจให้ใสด้วย ๓ ข้อนี้แหละเป็นคำสั่งสอนของพระศาสดาแท้ ๆ เรียกว่าย่อ่นสกลพุทธศาสนา
พระศาสดาสอนกว้างออกไปกว่านี้ สอนศีลเป็น ๒ ชั้น ว่า เหตุฉิมศีล ศีลเบื่องต่ำ อุपरิมศีล ศีล
โดยปริยายเบื่องสูง สอนสมาธิโดยปริยายเบื่องต่ำ สมาธิโดยปริยายเบื่องสูง สอนทางปัญญา ทาง
ปัญญาโดยปริยายเบื่องต่ำ ทั้งปัญญาโดยปริยายเบื่องสูงสอนอย่างนี้โอวาทดังกล่าวแล้วนี้เป็นโอวาทที่
ย่อ่นสกลพุทธศาสนาทั้งนั้น แต่ว่าจะแสดงนัยโดยปริยายเบื่องต่ำ และโดยปริยายเบื่องสูง

ศีลโดยปริยายเบื่องต่ำ พระองค์ทรงแนะนำคิหิบุคคลผู้ครองเรือนให้มันอยู่ในศีล ๕
เว้นจากการฆ่าสัตว์ ให้ขาดจากจิตสันดาน เว้นจากถือเอาพัสดุที่เจ้าของเขาไม่ให้ด้วยอาการแห่ง
ขโมย ให้ขาดจากจิตสันดาน ตลอดถึงฉ้อโกง เว้นจากการประพฤติผิดในกามทั้งหลาย ให้ขาดจาก
จิตสันดาน เว้นจากการพูดปด คำเท็จ ไม่จริง หลอกลวงต่าง ๆ ให้ขาดจากจิตสันดาน เว้นจาก
การดื่มน้ำที่ทำบุคคลผู้ดื่มให้เมาเป็นเหตุเป็นที่ตั้งของความประมาท ให้ขาดจากจิตสันดาน ๕
ประการนี้แหละเป็นเหตุฉิมศีล ศีลโดยปริยายเบื่องต่ำ ถ้าแม้ว่าตั้งอยู่ในศีลโดยปริยายเบื่องต่ำรับ
ประกันตัวได้ ไม่ต้องราชาขญาของพระเจ้าแผ่นดินไม่ต้องติดคุกติดตะราง ไม่ต้องมีโทษมีกรรม ใน
ส่วนอาณาจักรทำอันตรายไม่ได้ เพราะศีล ๕ บริสุทธิอยู่ ทำอะไรไม่ได้ กฎหมายก็ไม่มีปรับเพราะ
เหตุว่าศีล ๕ รับรองเสียแล้ว นี่ศีลโดยปริยายเบื่องต่ำ

ถ้าศีลโดยปริยายเบื้องสูงขึ้นไปเหมือนพระภิกษุ สามเณร มาบวชในพระธรรมวินัย เป็นผู้มศีล แต่ท่านวางศีลไว้ ปาฏิโมกขสังวรศีลให้สำรวมตามพระปาฏิโมกข์ เว้นข้อที่พระพุทธเจ้า ท่านห้าม ทำตามที่พระองค์ทรงอนุญาต ๒๒๗ ลิกขาบทในพระปาฏิโมกข์ให้บริสุทธิ์ตลอดสาย ได้ชื่อว่าตั้งอยู่ในปาฏิโมกขสังวร อจาโคจรสัมปันโนให้ถึงพร้อมแล้วด้วยมารยาท เครื่องประพจน์ทั้งกาย ทั้งวาจาเรียบร้อยดี ไม่มีสะดุดตา สดุดใจผู้หนึ่งผู้ใดเลย ทั้งชั้นสูง ชั้นกลาง ชั้นต่ำ หาดำหนดไม่ได้ เหมือนภิกษุสามเณรที่เรียบร้อย ประพจน์อยู่ในโคจรไม่ให้ประพจน์ไปในอโคจร คือ “อโคจร” นะ ประพจน์นอกคอกนอกกรอบ เป็นพระเป็นเณรแล้วไปคุมพรหมเข้าไปในโรงสุรายาฟืน เข้าไปในโรง ขายเหล้า ขายสุรา เหล่านี้ เข้าไปในโรงนครโสเภณี นี่มันนำเข้าไปหรือภิกษุ สามเณร อย่างนี้ พรหมเขามีที่ไหนไปเผลอตัวขึ้นที่นั่น อย่างนี้ผิดหน้าที่ของภิกษุสามเณร เรียกว่าเป็นโคจร ใช้ไม่ได้ ต้องประพจน์เป็นโคจร ต้องประพจน์อยู่ในกรอบของภิกษุ อยู่ในกรอบของสามเณรแท้ ชาวบ้าน ตำหนิติเตียนไม่ได้ เรื่องความประพจน์การไปมาหาสู่ภิกษุสามเณร ไปในสถานที่ใด ๆ ที่เขาติเตียน ครหาไม่ไป อย่างนั้นเรียกว่าโคจรสัมปันโน ถึงพร้อมแล้วด้วยโคจร

อนุมตเตสุ วุชเชสุ ภัยทสสาวิ เห็นภัยทั้งหลายในโทษมีประมาณน้อย ขึ้นชื่อว่าชั่ว ด้วยกาย ด้วยวาจา ด้วยใจ แม้แต่ชนิดหนึ่งไม่ได้กระทบทีเดียว ไม่ให้มีชั่วเข้าไปเจือปนระคนทีเดียว ขึ้นชื่อว่าความชั่วความผิดเป็นไม่ประพจน์ไม่กระทำทีเดียว ให้เป็นสุจริตทีเดียว นี่เรียกว่าเห็นภัยทั้งหลายในโทษมีประมาณน้อยขึ้นชื่อว่าโทษชั่วแล้ว ให้ความสุขแก่ตัวไม่มี มีแต่ให้ทุกข์แก่ตัวเป็นเบื้องหน้า ก็ละชั่วเสียขาดจากกาย วาจาจิต ให้บริสุทธิ์สนิทเป็นอันดี

สมათาย ลิกขติ ลิกขาปเทสุ สมாதานศึกษาอยู่ในสิกขาบทน้อยใหญ่ ไม่เคลื่อนพระ วินัยไปเท่าปลายขนปลายผม ตั้งอยู่ในกรอบพระวินัยแท้ ๆ เหมือนน้ำในมหาสมุทร มีมากน้อย เท่าใดไม่ล้นฝั่ง อยู่ในฝั่งนั้นแหละ อยู่ในซิดขอบสมุทรนั้นแหละ ไม่ล้นขอบสมุทรไปได้ นั่นฉันใด ภิกษุอยู่ในธรรมวินัย อยู่ในกรอบพระวินัยนั้นแหละ ประพจน์อยู่ในขอบศีลธรรมนั้นแหละ ไม่ ประพจน์ละเมิดอื่นจากศีลธรรมไป อย่างได้ชื่อว่าเห็นภัยทั้งหลายในโทษมีประมาณน้อย สมாதาน ศึกษาอยู่ในสิกขาบทน้อยใหญ่ทั้งหลาย นี่ศีลของภิกษุโดยปริยายเบื้องสูง

เมื่อกล่าวถึงศีลแล้วต้องกล่าวถึงสมาธิ สมาธิโดยปริยายเบื้องต่ำ-สมาธิโดยปริยายเบื้อง สูง สมาธิโดยปริยายเบื้องต่ำ นั้นท่านแนะนำว่า อริยสาวกในธรรมวินัยของพระตถาคตเจ้า ไผ่ภูริ พุ พารมณฺ์ ลกตีสมาป ล้อยอารมณฺ์ทำใจให้หยุดหลุดจากอารมณฺ์ทั้ง ๖ ไผ่ภูริ พุ พารมณฺ์ กริตฺวา ลกตีสมาธิ ปล้อยอารมณฺ์ทั้งรูปารมณฺ์ ลัทธารมณฺ์ คันธารมณฺ์ รสารมณฺ์ ไผ่ภูริ พุ พารมณฺ์ รัมมารมณฺ์ ใจหยุดนิ่งเฉย ไม่ไปตะไปเกี่ยวกับอารมณฺ์เหล่านั้น ไม่ไปกินอารมณฺ์เหล่านั้น ไม่ไปเอารสของ อารมณฺ์เหล่านั้นมาพิจารณา ปล้อยอารมณฺ์ทั้ง ๖ เสียหมดทีเดียว ใจหยุดทีเดียว นี่เขาเรียกว่า ไผ่ภูริ พุ พารมณฺ์ กริตฺวา ลกตีสมาธิ ทำได้อย่างได้ชื่อว่าได้สมาธิแล้ว ลกตีสมาธิได้สมาธิโดยปริยายา เบื้องต่ำ ลกตีสมาธิ จิตตสเสกคคตฺ จิตที่หยุดนั้นแหละหนักเข้าเป็นเอกัคคตา จิตอันนั้นแหละ

เป็นเอกัคคตา เป็นหนึ่งหนักเข้า แน่นหนักเข้า หนึ่งหนักเข้า หนักเข้า ไม่ขยับเขยื้อนละ นั้นได้ชื่อว่า ลกถิ จิตตสุ เสกคัคคต สมาร์ท เข้าถึงซึ่งความเป็นหนึ่งของจิตทีเดียว ไม่มีสองต่อไปนี้สมาธิโดยปริยายเบื้องต้น

สมาธิโดยปริยายเบื้องต้นสูงอีก ภาษุในพระธรรมวินัยนี้ผู้ศึกษาในธรรมวินัยคือภิกษุ ๆ นั้นแหละเป็นเข้าถึงซึ่ง “ปฐมฌาน” ประกอบด้วยวิตกวิจารณ์ ปิติ สุข เอกัคคตา เป็นผู้เข้าถึงซึ่ง “ทุติยฌาน” ประกอบด้วย ปิติ สุข เอกัคคตา เข้าถึงซึ่ง “ตติยฌาน” ประกอบด้วย สุข เอกัคคตา เป็นผู้เข้าถึงซึ่ง “จตุตถฌาน” ประกอบด้วยเอกัคคตา อุเบกขา หนึ่งเฉยไม่มีสองต่อไป แล้วมีธรรมมารองรับด้วย ปฐมฌานดวงใหญ่วัดเส้นศูนย์กลาง ๒ วา หนาคืบหนึ่ง กลมเป็นวงเวียนรอบตัวตั้ง อยู่กลางกายมนุษย์ นั้นปฐมฌาน ทุติยฌาน อยู่ในกำเนิดของปฐมฌาน เมื่อเข้าถึงทุติยฌานดวงเท่ากัน กายรูปพรหมก็นิ่งอยู่ศูนย์กลางฌานที่หนึ่งที่สอง เข้าถึงซึ่งตติยฌานอยู่ในกำเนิดของทุติยฌาน ดวงเท่ากัน เข้าถึงซึ่ง จตุตถฌาน อยู่กลางกำเนิดของตติยฌานดวงเท่ากัน กายรูปพรหมก็หยุดนิ่ง อยู่ในศูนย์กลางปฐมฌาน ทุติยฌานตติยฌาน จตุตถฌานนั้นเข้ามานไหนก็มานั้นเข้ามาเป็นชั้นจนมาถึงขั้นที่สี่ ถ้าว่าประพจน์ได้อย่างนี้ได้ชื่อว่าภิกษุผู้นั้นเป็นผู้ได้ถึงทั้งสมาธิโดยปริยายเบื้องต้นสูงแล้ว นี้สมาธิโดยปริยายเบื้องต้นสูง

ส่วนปัญญา สมานันแหละเป็นเหตุปัญญา ปัญญาเกิดแต่สมาธิจริง ๆ อริยสาวกในธรรมวินัยของพระตถาคตเจ้านี้ ปัญญา สมมุนาคโคต อริยาย นิพเพตติกาย สมมาพุทฺธคามินิยา คือ ผู้มาตามพร้อมแล้วด้วยปัญญา อันหยั่งเข้าถึงซึ่งความเกิดดับ เห็นหมดทั้งสากลโลกมีเกิดดับเท่าไหนไม่ไปไหน จะเกิดมาเท่าไรก็ช่าง ก็ดับเท่านั้น เกิดมาหนึ่งก็ดับหนึ่ง เกิดมาสองก็ดับสอง เกิดมาสามก็ดับสาม เกิดมาสี่ก็ดับสี่ เกิดเท่าไรก็ช่าง ก็ดับเท่านั้น เกิดมาหนึ่งก็ดับหนึ่ง เกิดมาสองก็ดับสอง เกิดมาสามก็ดับสาม เกิดมาสี่ก็ดับสี่ เกิดมาห้าก็ดับห้า เกิดมาเท่าไรก็ดับเท่านั้น ไม่เกินกัน เกิดกับดับพอดี ถ้าไม่เกิดก็ไม่ดับ ถ้าเกิดมาเท่าไรก็ดับเท่านั้น ปัญญาเห็นชัดหมดทั้งสากลโลก เห็นชัด ๆ อย่างนี้เรียกว่ามาตามพร้อมแล้วด้วยปัญญา แต่ว่ายังโดยปริยายเบื้องต้นอยู่ อริยาย นิพเพตติกาย สมมาพุทฺธคามินิยา สมมาพุทฺธคามินิยาย ปัญญาดำเนินถึงซึ่งความสิ้นไปแห่งทุกข์ โดยชอบอันเป็นที่เบื่อง่ายอย่างประเสริฐ ปัญญาอันถึงซึ่งความสิ้นไปแห่งทุกข์โดยชอบ อันเป็นเครื่องเบื่อง่ายอย่างประเสริฐ เบื่อง่ายไปหมด เห็นจริงเห็นจังไป มีปัญญาอย่างชนิดนี้เรียกว่าปัญญาโดยปริยายเบื้องต้น

“ปัญญา” โดยปริยายเบื้องต้นนั้นภาษุในพระธรรมวินัยของพระตถาคตเจ้ารู้ความเป็นจริงว่านี่เป็นทุกข์ควรกำหนดรู้ รู้ความตามเป็นจริงว่าต้นเหตุนี้เป็นเหตุให้เกิดทุกข์ นี้ควรละมันเสีย รู้ความตามเป็นจริงว่าเป็นความดับทุกข์ ควรจะทำให้แจ้ง รู้ความตามเป็นจริงว่าเป็นข้อปฏิบัติถึงความดับทุกข์จริง ๆ นั้นควรเจริญทั้ง ๔ ประการนี้ใน ทุกขสัจจะ สมุทัยสัจจะ นิโรธสัจจะ มรรค

สัจจะ เห็นความตามเป็นจริงเหล่านี้ นี่เป็นปัญญาโดยปริยายเบื้องสูง พระองค์ทรงตรัสเทศนาโดยปริยายเบื้องสูง-เบื้องต่ำอย่างนี้นี้เป็นพุทธภาษิตแท้ ๆ

บัดนี้เราเป็นภิกษุสามเณร หรือเป็นอุบาสกอุบาสิกาในพระพุทธศาสนา เป็นพุทธศาสนิกชน รู้จักพระพุทธศาสนา พระองค์ทรงรับสั่งเมื่อครั้งพญานาคไปเฝ้าพระองค์ ธรรมดาสัตว์เดรัจฉานที่ได้มรรคผลในศาสนานั้นไม่ได้เดือดขาด พญานาคขอบวชในสำนักพระบรมศาสดา พระองค์ไม่ทรงรับ เพราะสัตว์เดรัจฉานไม่ได้มรรคผลไม่ทรงรับ พระองค์ทรงตรัสเทศนาแก่ เอรกบัตตนาคราชว่า

ทุลลภณจ มนุสฺสสตฺถํ พุทฺธปฺปาโท จ ทุลลภโ
ทุลลภา จ ขณสมฺปตฺติ สทฺธมฺโม ปรมทุลลภโ

ทุลลภณจ มนุสฺสสตฺถํ ความเป็นมนุษย์เป็นของได้ยาก ไม่ใช่ของได้ง่าย เราท่านทั้งหลายมาประสบพบพระพุทธศาสนาเพราะด้วยอัตตภาพได้เป็นมนุษย์นี้ นี่แหละเป็นของได้ยากไม่ใช่ของได้ง่าย ยากอย่างไร? เกิดมาเต็มบ้านเต็มเมือง ระบายฟ้าพินกันป่นปี้ ที่ทางไม่พอเป็นอยู่ไม่ยากอย่างไร? นึกถึงสัตว์เดรัจฉานในท้องทะเลเป็นอย่างไรบ้าง? นึกถึงมดปลวกในพื้นที่แผ่นดินบ้าง ที่จำนวนวัดปากน้ำนี้ ที่กำหนดเขตที่ ๓ ไร่กว่า ๆ นี่แหละว่าถึงสัตว์เดรัจฉานมด ปลวก ไร เหา เล็น ละก็มากกว่ามนุษย์ในชมพูทวีปอีก ที่เท่านี้แหละ แผ่นดินกว้างออกไปเท่าไร? น้ำกว้างออกไปเท่าไร น้ำคลองเดียวเท่านั้นตัวไร่น้ำมากกว่ามนุษย์ ในชมพูทวีป ขนาดนั้นนะสัตว์เดรัจฉานนะ นั้นสัตว์เดรัจฉานสัตว์น้ำ สัตว์บกสัตว์เล็ก ๆ น้อย ๆ นะอ้ายสัตว์ที่เราเห็นด้วยตาสัตว์ตัวโต ๆ ใหญ่ ๆ นะ ก็มากมายนักทีเดียวเหมือนกัน นับประมาณไม่ไหว เพราะฉะนั้นที่จะได้เป็นมนุษย์แต่ละ คน ๆ ไม่ใช่เป็นของได้ง่าย ได้ยากนัก ธรรมที่ทำให้เป็นมนุษย์นะมีอยู่ เขาเรียก "มนุษย์ธรรม" มนุษยธรรมนะต้องประพฤติบริสุทธีกาย บริสุทธิวาจา บริสุทธฺีใจ

บริสุทธฺีกาย ยายออก ๓ เว้นจากการฆ่าสัตว์ ลักฉ้อ ประพฤติผิดในกาม ขาดจากใจ นี่บริสุทธฺีกาย

บริสุทธฺิวาจา ขยายออก ๔ เว้นจากการพูดปด ส่อเสียด คำหยาบเพ้อเจ้อ ไปรยปรายประโยชน์

บริสุทธฺีใจ แยกออกเป็น ๓ เว้นจากโลกอยากได้ของเขา พยาบาทปองร้ายเขา เห็นผิดจากคลองธรรมนี้เว้นขาด

เมื่อเว้นขาดด้วยตัวแล้ว ไม่ชักชวนบุคคลผู้อื่นด้วย ๑๐ อย่างนี้ แล้วไม่ยินดีผู้ที่ประพฤติผิดในสี่บอย่างนี้ด้วย แล้วไม่สรรเสริญพวกประพฤติผิดทั้งสี่บอย่างนี้ด้วย ต้องอยู่ในความสำรวมระวังปกติเป็นอันดีถ้าบริสุทธิเช่นนี้จะถึงจะเป็นมนุษย์กับเขาได้ ถ้าไม่บริสุทธิถึงขนาดนี้เป็นมนุษย์ไม่ได้ นี่เป็นข้อสำคัญนักต้องบริสุทธิอย่างนี้จึงจะได้เป็นมนุษย์ ที่ได้เป็นมนุษย์เพราะบริสุทธิ

กายวาจาใจ บริสุทธิ์กายวาจาใจ แต่กายทำลายชั้นธจากมนุษย์โลกนี้ต้องไปเกิดเป็น
คัพภเสยสัตว์ แต่ความบริสุทธิ์นั้นแหละเป็นยอดธรรมปรากฏบังเกิดขึ้นดวงหนึ่ง เท้าฟองไข่แดงของ
ไก่ ไปติดอยู่ที่ขั้วมดลูกของมารดา มนุษย์ที่บริสุทธิ์นั้นก็เข้าเกิดในดวงนั้น กายละเอียดเข้าไปเกิดใน
ดวงนั้น ไปอยู่ในดวงนั้นเหมือนลูกไก่อยู่ในฟองไข่ไปอยู่ในดวงนั้นแล้ว นั่นบริสุทธิ์กายวาจาใจไม่ล่อง
เสีย แล้วก็ครบก็หุ้มดวงนั้น ของมารดาบิดาหุ้มดวงนั้น เป็นหญิงก็ดีเป็นชายก็ดีต้องเกิดทำน้เหมือน
กันหมด นี้เรียกว่าคัพภเสยสัตว์ เกิดในท้องมารดา เขาทำที่กำเนิดให้มันเกิดไว้แล้ว อายตนะมัน
ตั้งดูเขาเรียกว่า “โลกกายตนะ” โลกกายตนะมันอยู่ที่มนุษย์นี้ ต้องมีแม่มีพ่อ อย่างเดียวกันเกิดไม่ได้
มีแม่อย่างเดียวก็เกิดไม่ได้ มีแต่พ่อคนเดียวแม่คนเดียวเกิดไม่ได้ต้องมีพ่อแม่มาด้วยรวมกัน มารวมกัน
เป็นสอง และต้องประกอบธาตุธรรมให้ถูกส่วนไม่ถูกส่วนไม่เกิด เกิดไม่ได้เขาบอกว่าง่ายนิดเดียวทำ
มนุษย์ให้เกิด อ้ายคนที่มันไม่มีลูกมันบอกว่าอยากมีลูกจริง บนบานศาลกล่าวเท่าไรก็ได้ อ้าวไป
ถามเขาดูสิ ได้จริง ๆ เด็ดขาดลองดูอะไม่ได้ทีเดียว ถ้าว่าทำให้ถูกส่วนไม่เป็นละก็มันจะไม่เกิดละ
ก็เพราะเหตุฉะนั้น เป็นมนุษย์ไม่ใช่เป็นของเกิดง่ายนักหรือเป็นของได้ยากนัก เหตุนี้พระองค์จึงได้
ทรงรับสั่งว่า ทูลลภณฺจ มนุสฺสสตฺถํ ความที่ได้เกิดเป็นมนุษย์เป็นของได้ยาก ไม่ใช่ของได้ง่ายถ้าเรา
นึกถึงตัวของเราไปละก็ว่าได้ยากจริง ความบริสุทธิ์กายวาจาใจไม่มีล่องเสียนั้นก็ดูซิ วันหนึ่งล่องไป
ตั้งหลายหน หลายครั้ง แล้วมันจะได้เกิดเป็นมนุษย์กับเขาได้อย่างไร? มันก็เกิดไม่ได้ ต้องบริสุทธิ์จริง
ๆ จึงจะเกิดได้ นี้ข้อที่หนึ่ง

ข้อที่สอง พุทฺธปฺมาโท ความบังเกิดขึ้นของพระพุทธเจ้าเป็นขอได้ยาก เกิดขึ้นของพระ
พุทธเจ้านะ นี้นยากใหญ่ทีเดียว ไม่ใช่เป็นของพอดีพอร้ายละ ผู้ที่ทำเป็นจึงจะรู้ว่ายาก จึงจะรู้ว่าเป็น
ของลึกซึ้ง พวกที่ทำธรรมกายเป็น เข้าถึงธรรมกายเป็นละก็ นั่นแหละเป็นความบังเกิดขึ้นของ
พระพุทธเจ้าทีเดียวไม่ใช่่ง่ายทีเดียว ดูมนุษย์ในประเทศไทยหมดทั้งประเทศ หมดทั้งชมพูทวีป เวลานั้น
มีธรรมกายในตัวนะมีพวกญาติของพระบวชใหม่ และพระบวชใหม่นี้เป็นคนรู้แล้วเรียนแล้ว จะเอาไป
สอนเขาเป็นไม่กี่คนนัก แล้วก็ไปอยู่สามสิบกว่าคนแล้ว สามสิบแปดหรือสี่สิบแล้ว สามสิบเก้า
แล้วไปสอนเป็นให้ มีธรรมกายเป็นพระพุทธเจ้าไป สามสิบแปด อ้า..สามสิบเก้าคนแล้ว เรียนเป็นไป
ไม่เท่าไรหรอก สอนได้ขนาดนี้มีฤทธิ์มีเดชอย่างนี้ องค์นี้แหละเขาส่งลงมาให้เป็นครูพวกญี่ปุ่น จะสั่ง
สอนญี่ปุ่นให้ได้มากทั่วทั้งประเทศนั้นแน่ะ องค์นี้แหละญี่ปุ่นจะต้องเคารพยำเกรงหมดทีเดียว สอน
ศักดิ์สิทธิ์สอนเก่ง สอนพวกเรือดล่องแคล่วเข้าใจสอน พอเป็นธรรมะเท่านั้นก็เข้าใจแจก เพราะเป็น
ตัวประกาศ เขาส่งเขาสั่งให้มาเป็นมนุษย์มาประกาศพระพุทธศาสนา ไม่ใช่มาทำเรื่องอื่น มา
ประกาศพระพุทธศาสนา ญี่ปุ่นชอบเข้าแล้ว ญี่ปุ่นรู้เรื่องธรรมกายเรื่องพระพุทธเจ้าเข้า แล้วถ้าญี่ปุ่น
เข้าใจได้เช่นนี้จะก็ญี่ปุ่นทั้งประเทศต้องบูชาประเทศไทย ว่าประเทศไทยนี้มีของดีจริง ต่อไปไม่รบไม่
ชมhengประเทศไทยแล้วสงสารประเทศไทย ต้องห้อมล้อมดูประเทศไทยทีเดียว นี่เป็นเรื่องสำคัญอยู่
อย่างนี้ไม่ต้องสร้างอาวุธยุทธภัณฑ์ ทำธรรมกายให้เป็นที่ขึ้น ให้เข้าถึงพระพุทธเจ้า ทำพระพุทธเจ้าให้
เป็นแล้วก็พระพุทธเจ้าได้แจกไป ถ้าแจกไปรู้หมดทั่วประเทศญี่ปุ่นเป็นไง? ประเทศญี่ปุ่นก็ไหว

ประเทศไทย ก็ดูแลประเทศไทยเป็นที่เลี้ยงประเทศไทยทีเดียว ไม่ต้องระวังเรื่องการเมืองกัน นี่ดี
อย่างนี้นะ ไม่ใช่พอดีพอร้ายแล้วก็จะหาเงินหาทองบ้าง เข้า เงินทองมาเลี้ยงครอบครัวเล็ก ๆ น้อย
ๆ นี่สักร้อยเท่าพันเท่าก็เลี้ยงได้หมดนั่นแหละ ไม่ยากลำบากอะไรหรอก จะเลี้ยงอาหารเขาเอามาให้
คนละถ้วยละ จานเท่านั้นแหละ เลี้ยงไปสักพันครัวก็ไม่หมด ไม่หมดไม่สิ้น

นี่เรื่องพระพุทธศาสนานั้นเป็นอย่างนี้ ไม่ต้องไปหาเงินทองข้าวของ เมื่อประพตฤกษ์ส่วน
เข้าแล้วเงินทองข้าวของมันมาหาเอง ข้าวปลาอาหารมาหาเองทั้งนั้น จะไปอยู่ในป่าในดอนในดง
ที่ไหนก็ไป แต่เงินทองข้าวของมาหาเองทั้งนั้น นี่ทางพุทธศาสนา แต่ว่าเดินลึก สงเคราะห์
อนุเคราะห์มหาชน อนุชนทั้งหลายให้รู้ธรรมกายจริง ๆ

วิธีสอนให้รู้จักรักรมกาย ให้ถึงธรรมกาย เป็นพระพุทธเจ้า เข้าถึงพระพุทธเจ้าจะ
ทำอะไร? อ้าวที่นี้ก็สอนความเป็นพระพุทธเจ้าให้ฟัง คอยตั้งใจฟังแล้วก็คอยทำตามไปนะ

เอาใจหยุดนิ่งตั้งกายให้ตรง เอาใจหยุดนิ่งศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายมนุษย์
สะดือทะเลหลัง ขวา ทะลุซ้าย สะดือทะเลหลังซึ่งด้ายกลุ่มเส้นหนึ่งตั้ง ขวาทะลุซ้ายซึ่งด้ายกลุ่มเส้น
หนึ่งตั้งตรงกันแค่นั้น พอซึ่งตั้งเข้าทั้งสองเส้นตรงกลางจดกัน อ้ายตรงกลางด้ายกลุ่มที่จดกันนั้นแหละ
เขาเรียนว่า "กลางก๊ก" ต้องเอาใจไปหยุดนิ่งอยู่ตรงกลางก๊กนั้นแหละ จะได้ว่ายากอย่างนี้ไงเล่า
ให้เข้าใจว่ายากอย่างนี้จริง ๆ นะ เอาใจไปจดนิ่งอยู่กลางก๊กนั้น พอถึงฤกษ์ส่วนเข้า "หยุด" พอใจ
หยุดก็เข้ากลางของใจที่หยุดนั้น กลางของกลาง กลางของกลาง กลางของกลาง กลางของกลาง
กลางของกลาง กลางของกลาง พอถึงฤกษ์ส่วนเข้าเท่านั้นแหละ เห็นดวงธัมมานุปัสสนาตีปฏิฐาน อยู่ใน
กลางของใจที่หยุดนั้นแหละ กลางของกลาง กลางของกลาง กลางของกลาง กลางของกลาง กลาง
ของกลาง หนักเข้าก็เห็นดวงใสเท่าดวงจันทร์ดวงอาทิตย์นั้นนั่นแหละ นั่นแหละขึ้นต้นละคราวนี้ พอขึ้น
รูปนั้นละ ก็ใจก็หยุดอยู่ตรงกลางนั้นอีก หยุดนิ่งอยู่กลางดวงนั้นแหละ พอหยุดก็เข้ากลางของใจที่
หยุดนั้น กลางของกลางของกลาง กลางของกลาง กลางของกลาง กลางของกลาง พอถึงฤกษ์ส่วนเข้า
เท่านั้นแหละ เข้าถึงดวงศีลแล้วดวงเท่ากัน เท่าดวงจันทร์ดวงอาทิตย์ ใสหนักขึ้น

ใจก็หยุดนิ่งอยู่กลางดวงศีลนั้นแหละ พอถึงฤกษ์ส่วนเข้า พอใจหยุดก็เข้ากลางของใจที่
หยุดนั้น กลางของกลาง กลางของกลาง กลางของกลาง กลางของกลาง กลางของกลาง นิ่งถูก
ส่วนเข้าถึงดวงสมาธิ ดวงสมาธิก็ไม่เท่าดวงจันทร์ดวงอาทิตย์ใสหนักขึ้นไป

ใจก็หยุดนิ่งอยู่กลางดวงสมาธินั้นแหละ พอหยุดนิ่งอยู่กลางดวงของสมาธิก็หยุดอยู่
กลางของกลาง เข้ากลางของกลาง กลางของกลางพอถึงฤกษ์ส่วนเข้า เข้าถึงดวงปัญญา ดวงเท่าดวง
จันทร์ดวงอาทิตย์เท่ากัน

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงปัญญา พอใจหยุดก็หยุดนิ่ง เข้ากลางของกลาง หยุดนิ่ง นิ่ง
หนักเข้า ๆ ๆ เข้าถึงดวงวิมุตติ ดวงเท่ากัน

ใจหยุดนิ่งอยู่กลางดวงวิมุตตินั้นแหละ พอหยุดนิ่งเข้ากลางของกลาง ๆ นี่หยุดอันเดียวเราเดินกลางอันเดียวกลางของกลาง ๆ พอถูกส่วนเข้าก็เข้าถึง ดวงวิมุตติญาณทัสสนะ

หยุดนิ่งอยู่กลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะนั้นแหละ พอหยุดนิ่งถูกส่วนเข้า กลางของใจที่หยุด กลางของกลาง กลางของกลาง พอถูกส่วนเข้า เห็นกายมนุษย์ละเอียด

ก็อ้ออายนี้เอง เมื่อเวลาฝันออกไป ไปทำเรื่องของฝันมาเป็นที่เป็นทาง เป็นฐาน แล้วมาเล่าให้กายมนุษย์แล้วกายมนุษย์รู้ขึ้น ตื่นขึ้นก็รู้เรื่องของฝัน อ้ายกายนี้เองนี่เล่า อยู่ในกลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะเอง แต่ก่อนเราไม่รู้เลยว่าอยู่ที่ไหนกายนี้ พอเข้าถูกส่วนเข้าเช่นนั้นก็เข้าใจ

เมื่อไปเห็นกายมนุษย์ละเอียดเข้า ก็ให้กายมนุษย์ละเอียดนั่งเหมือนกายมนุษย์หยาบนี้แหละ อยู่ข้างในแบบเดียวกัน ใจกายมนุษย์ละเอียดก็หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายมนุษย์ละเอียดอีกนึ่ง ๆ ๆ ๆ หนักเข้า พอถึงถูกส่วนเข้า พอใจหยุดก็เข้ากลางของหยุดนั้น กลางของกลาง พอถูกส่วนเข้าเห็นดวงธรรมานุปัตสสนาติปิฎฐาน แบบเดียวกัน

ใจหยุดอยู่กลางดวงธัมมานุปัสสนาสติปิฎฐาน พอถูกส่วนเข้าหยุด ก็เข้ากลางของกลางที่หยุด กลางของกลาง ๆ พอถูกส่วนเข้าก็เข้าถึงดวงศีล

หยุดนิ่งอยู่กลาง ดวงสมาธินั้นแหละ พอถูกส่วนเข้าก็กลางของใจที่หยุดนั้น กลางของกลาง ๆ หยุดนิ่ง เข้าถึงดวงปัญญา

หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงปัญญา พอถูกส่วนเข้าเข้ากลางใจที่หยุดนั้นแหละ กลางของกลาง ๆ ถูกส่วนเข้าเข้าถึงดวงวิมุตติ

หยุดนิ่งอยู่กลางดวงวิมุตตินั้นแหละพอถูกส่วนเข้าเข้ากลางของใจที่หยุดนั้น กลางของกลาง ๆ เห็นดวงวิมุตติญาณทัสสนะ

หยุดนิ่งอยู่กลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะนั้นแหละ พอถูกส่วนเข้าเข้ากลางของใจที่หยุดนั้น กลางของกลาง ๆ ถูกส่วนเข้าเห็นกายทิพย์ กายที่ฝันในฝัน เข้า นีมันกายที่ ๓ นี้เห็นกายใน ๓ แล้ว

ใจก็หยุดนิ่งให้กายที่ ๓ นั้นนั่งเข้าเหมือนกายที่ ๒ นั้น

ใจของกายที่ ๓ ให้หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางของดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายที่ ๓ นั้น ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงธัมมานุปัสสนาสติปิฎฐาน

นิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงธัมมานุปัสสนาสติปิฎฐาน ถูกส่วนเข้าก็เห็นดวงศีล

นิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงศีล ถูกส่วนเข้าถึงดวงสมาธิแบบเดียวกัน

หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงสมาธิ ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงปัญญา

หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงปัญญา ถูกส่วนเข้า ก็เข้าถึงดวงวิมุตติ

หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงวิมุตติ ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงวิมุตติญาณทัสสนะ

หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะ ถูกส่วนเข้าเห็นกายทิพย์ละเอียด เป็น
กายที่ ๔

ใจของกายทิพย์ละเอียด

หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายทิพย์ละเอียด ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงธัมมานุปัสสนา
สติปัญญา

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงธัมมานุปัสสนาสติปัญญา ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงศีล

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงศีล ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงสมาธิ

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงสมาธิ ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงปัญญา

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงปัญญา ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงวิมุตติ

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงวิมุตติ ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงวิมุตติญาณทัสสนะ

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะ ถูกส่วนเข้าก็เห็นกายรูปพรหม เป็นกายที่ ๕

ใจของกายรูปพรหม

ก็หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายรูปพรหม ซ้อนกันอยู่ที่เดียว พอถูกส่วนเข้า ก็เข้า
ถึงดวงธัมมานุปัสสนาสติปัญญา

หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงธัมมานุปัสสนาสติปัญญา ถูกส่วนเข้า ก็เข้าถึงดวงศีล

หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงศีล ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงสมาธิ

หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงสมาธิ ถูกส่วนเข้า ก็เข้าถึงดวงปัญญา

หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงปัญญา ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงวิมุตติ

หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงวิมุตติ ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงวิมุตติญาณทัสสนะ

หยุดนิ่งอยู่กลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะ ถูกส่วนเข้า เข้าถึงกายรูปพรหมละเอียด เป็น
กายที่ ๖

ใจกายรูปพรหมละเอียด

หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายรูปพรหมละเอียดอีก พอถูกส่วนเข้าเท่านั้นแหละ เข้าถึงดวงธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน

หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน พอถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงศีล

หยุดนิ่งอยู่กลางดวงศีล ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงสมาธิ

หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงสมาธิ ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงปัญญา

หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงปัญญา ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงวิมุตติ

หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงวิมุตติ ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงวิมุตติญาณทัสสนะ

หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะ ถูกส่วนเข้าก็เข้าถึงกายอรูปรวม

ใจกายอรูปรวม

ก็หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายอรูปรวม ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน

หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน ถูกส่วนเข้าก็เข้าถึงดวงศีล

หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงศีล ถูกส่วนเข้า ก็เข้าถึงดวงสมาธิ

หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงสมาธิ ถูกส่วนเข้า ก็เข้าถึงดวงปัญญา

หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงปัญญา ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงวิมุตติ

หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงวิมุตติ ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงวิมุตติญาณทัสสนะ

หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะ ถูกส่วนเข้า พอถูกส่วนเข้าเท่านั้น เข้าถึงกายอรูปรวมละเอียด

ใจกายอรูปรวมละเอียด

หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายอรูปรวมละเอียด ถูกส่วนเข้าก็เข้าถึงดวงธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน

หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน ถูกส่วนเข้าก็เข้าถึงดวงศีล

หยุดนิ่งอยู่กลางดวงศีล ถูกส่วนเข้า ก็เข้าถึงดวงสมาธิ

หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงสมาธิ ถูกส่วนเข้าก็เข้าถึงดวงปัญญา

หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงปัญญา ถูกส่วนเข้าเข้าถึงดวงวิมุตติ

หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงวิมุตติ ถูกส่วนเข้าก็เข้าถึงดวงวิมุตติญาณทัสสนะ

หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะ ถูกส่วนเข้า เข้าถึงกายธรรม รูปเหมือนพระปฏิมากรเกิดดอกบัวตูม ใสเป็นกระจกคั่นช่องส่องเงาหน้า นี่แน่ะถึงพระพุทธเจ้าแล้วเห็นไหมละ

นี่มาถึงพระพุทธเจ้าเป็นพระพุทธเจ้าขึ้นแล้ว ยัง ยังไม่พอ ยังไม่เป็นพระพุทธเจ้าแท้ นี่เป็นแต่เพียงตอนต้นพระพุทธเจ้า ตอนปลายพระพุทธเจ้าไปอีก ๑๐ กาย ถึงพระพุทธเจ้าที่แท้ละ นี่ตอนนี้เป็นพระพุทธเจ้าตอนต้น

ใจกายธรรมกาย

ก็ขยายส่วนหน้าตักธรรมกายเท่าใด ดวงธรรมที่ทำให้เป็นธรรมกายก็เท่านั้น วัดผ่าเส้นศูนย์กลางกลมรอบตัว ใจกายธรรมก็หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นธรรมกาย พอถูกส่วนเข้าเท่านั้นแหละ เห็นดวงธัมมานุปัสสนาสติปิฎฐาน ดวงเท่ากับธรรมกาย

นั่นหยุดอยู่กลางดวงธัมมานุปัสสนาสติปิฎฐาน ถูกส่วนเห็นดวงศีล

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงศีล เห็นดวงสมาธิ

หยุดอยู่กลางดวงสมาธิ ถูกส่วนเข้า เห็นดวงปัญญา

หยุดอยู่กลางดวงปัญญา ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงวิมุตติ

หยุดอยู่กลางดวงวิมุตติ ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงวิมุตติญาณทัสสนะ

หยุดอยู่กลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะ ถูกส่วนเข้าเห็นธรรมกายละเอียดหน้าตัก ๕ วา สูง ๕ วา เกตุดอกบัวตูมใสหนักขึ้นไป

ใจธรรมกายละเอียด

หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นธรรมกายละเอียด พอถูกส่วนเข้าเท่านั้นแหละเข้าดวงธัมมานุปัสสนาสติปิฎฐาน

หยุดอยู่กลางดวงธัมมานุปัสสนาสติปิฎฐาน ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงศีล

หยุดอยู่กลางดวงศีล ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงสมาธิ

หยุดอยู่กลางดวงสมาธิ ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงปัญญา

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงปัญญา ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงวิมุตติ

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงวิมุตติ ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงวิมุตติญาณทัสสนะ

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะ ถูกส่วนเข้า เห็นธรรมกายพระโสดาหน้าตัก ๕ วา สูง ๕ วา เกตุดอกบัวตูม ไสหนักขึ้นไป

ใจพระโสดา

หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายพระโสดา พอถูกส่วนเข้าเข้าถึงดวงธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน

หยุดอยู่กลางดวงธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน ถูกส่วนเข้า ถึงดวงศีล

หยุดอยู่กลางดวงศีล ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงสมาธิ

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงสมาธิ ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงปัญญา

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงปัญญา ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงวิมุตติ

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงวิมุตติ ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงวิมุตติญาณทัสสนะ

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะ ถูกส่วนเข้า ก็เข้าถึงธรรมกายของพระโสดาละเอียด หน้าตัก ๑๐ วา สูง ๑๐ วา เกตุดอกบัวตูม ไสหนักขึ้นไป นี่เป็นพระพุทธรูปเจ้าที่สุคละหนา

ใจกายพระโสดาละเอียด

หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายพระโสดาละเอียด พอถูกส่วนเข้า ถึงดวงธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน

หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงศีล

หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงศีล ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงสมาธิ

หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงสมาธิ ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงปัญญา

หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางปัญญา ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงวิมุตติ

หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงวิมุตติ ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงวิมุตติญาณทัสสนะ

หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะ ถูกส่วนเข้า เข้าถึงธรรมกายพระสกิทาคา หน้าตัก ๑๐ วา สูง ๑๐ วา เกตุดอกบัวตูม ไสหนักขึ้น

ใจของพระสกิทาคา

หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นพระสกิทาคาแบบเดียวกัน ถูกส่วนเข้า ก็เข้าถึงดวงธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน ถูกส่วนเข้า ก็เข้าถึงดวงศีล

หยุดอยู่กลางดวงศีล ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงสมาธิ

หยุดอยู่กลางดวงสมาธิ ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงปัญญา

หยุดอยู่กลางดวงปัญญา ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงวิมุตติ

หยุดอยู่กลางดวงวิมุตติ ถูกส่วนเข้าเข้าถึงดวงวิมุตติญาณทัสสนะ

หยุดอยู่กลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะ ถูกส่วนเข้า เข้าถึงธรรมกายพระสกิทาคาละเอียดหน้าตัก ๑๕ วา สูง ๑๕ วา เกตุดอกบัวตูม ไสหนักขึ้นไป

ใจของพระสกิทาคาละเอียด

หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นพระสกิทาคาละเอียด พอถูกส่วนเข้า ก็เข้าถึงดวงธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน

หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน ถูกส่วนเข้าถึงดวงศีล

หยุดอยู่กลางดวงศีล ถูกส่วนเข้าเข้าถึงดวงสมาธิ

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงสมาธิ ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงปัญญา

หยุดอยู่กลางดวงปัญญา ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงวิมุตติ

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงวิมุตติ ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงวิมุตติญาณทัสสนะ

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะ พอถูกส่วนเข้า เข้าถึงธรรมกายพระอนาคาหน้าตัก ๑๕ วา สูง ๑๕ วา เกตุดอกบัวตูม ไสหนักขึ้นไป

ใจของพระอนาคา

หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นพระอนาคา ถูกส่วนเข้าเห็นดวงธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน ถูกส่วนเข้าเห็นดวงศีล

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงศีล ถูกส่วนเข้า เห็นดวงสมาธิ

หยุดอยู่กลางดวงสมาธิ ถูกส่วนเข้า เห็นดวงปัญญา

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงปัญญา ถูกส่วนเข้า เห็นดวงวิมุตติ

หยุดอยู่กลางดวงวิมุตติ ถูกส่วนเข้าเห็นดวงวิมุตติญาณทัสสนะ

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะ ถูกส่วนเข้าเข้าถึงธรรมกายพระอนาคาละเอียด หน้า
ตัก ๒๐ วา สูง ๒๐ วา เกตุดอกบัวตูม ไสหนักขึ้นไป จะเป็นพระพุทธเจ้าแล้วหนา จะเป็น
พระพุทธเจ้า ที่จริงแท้ละ

ใจของพระสกิทาคา

หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นพระสกิทาคาแบบเดียวกัน ถูกส่วนเข้า ก็เข้าถึงดวงธัมมา
นุปีสนาสติปิฎฐาน

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงธัมมานุปีสนาสติปิฎฐาน ถูกส่วนเข้า ก็เข้าถึงดวงศีล

หยุดอยู่กลางดวงศีล ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงสมาธิ

หยุดอยู่กลางดวงสมาธิ ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงปัญญา

หยุดอยู่กลางดวงปัญญา ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงวิมุตติ

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงวิมุตติ ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงวิมุตติญาณทัสสนะ

หยุดอยู่กลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะ ถูกส่วนเข้า เข้าถึงธรรมกายพระสกิทาคาละเอียดหน้าตัก
๑๕ วา สูง ๑๕ วา เกตุดอกบัวตูม ไสหนักขึ้นไป

ใจของพระสกิทาคาละเอียด

หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นพระสกิทาคาละเอียด พอถูกส่วนเข้า ก็เข้าถึงพวงธัมมา
นุปีสนาสติปิฎฐาน

หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงธัมมานุปีสนาสติปิฎฐาน ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงศีล

หยุดอยู่กลางดวงศีล ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงสมาธิ

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงสมาธิ ถูกส่วนเข้า เข้าถึงปัญญา

หยุดอยู่กลางดวงปัญญา ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงวิมุตติ

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงวิมุตติ ถูกส่วนเข้า เข้าถึงวิมุตติญาณทัสสนะ

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะ พอถูกส่วนเข้า เข้าถึงธรรมกายพระอนาคาหน้าตัก ๑๕ วา สูง ๑๕ วา เกตุดอกบัวตูม ไสหนักขึ้นไป

ใจของพระอนาคา

หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นพระอนาคา ถูกส่วนเข้าเห็นดวงธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน ถูกส่วนเห็นดวงศีล

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงศีล ถูกส่วนเข้า เห็นดวงสมาธิ

หยุดอยู่กลางดวงสมาธิ ถูกส่วนเข้าเห็นดวงปัญญา

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงปัญญา ถูกส่วนเข้า เห็นดวงวิมุตติ

หยุดอยู่กลางดวงวิมุตติ ถูกส่วนเข้าเห็นดวงวิมุตติญาณทัสสนะ

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะ ถูกส่วนเข้าเข้าถึงธรรมกายพระอนาคาละเอียดหน้าตัก ๒๐ วา สูง ๒๐ วา เกตุดอกบัวตูม ไสหนักขึ้นไป จะเป็นพระพุทธรเจ้าแล้วหนา จะเป็นพระพุทธรเจ้าที่จริงแท้ละ

ใจพระอนาคาละเอียด

หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายพระอนาคาละเอียด พอถูกส่วนเข้า ก็ถึงดวงธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน ดวงใหญ่วัดผ่าเส้นศูนย์กลาง ๒๐ วา กลมรอบตัว

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน พอถูกส่วนเข้าก็เข้าถึงดวงศีล ดวงเท่ากัน ๒๐ วา กลมรอบตัวเหมือนกัน

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงศีล ถูกส่วนเข้าเห็นดวงสมาธิ ดวงเท่ากัน

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงสมาธิ ถูกส่วนเข้า เห็นดวงปัญญา

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงปัญญา ถูกส่วนเข้า เห็นดวงวิมุตติ

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงวิมุตติ ถูกส่วนเข้า เห็นดวงวิมุตติญาณทัสสนะ

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะ ถูกส่วนเข้า เข้าถึงธรรมกายพระอรหันต์หน้าตัก ๒๐ วา สูง ๒๐ วา เกตุดอกบัวตูม นี้ตัวพระพุทธรเจ้าจริง ๆ นี้เป็นวิราคธาตุ วิราคธรรมจริง ๆ หนา ประเสริฐเลิศทีเดียว

ใจพระอรหันต์

หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นพระอรหันต์ พอถูกส่วนเข้า ก็ถึงดวงธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน วัดผ่าเส้นศูนย์กลาง ๒๐ วา กลมรอบตัว

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน ถูกส่วนเข้า เห็นดวงศีล

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงศีล ถูกส่วนเข้า เห็นดวงสมาธิ

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงสมาธิ ถูกส่วนเข้า ถึงดวงปัญญา

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงปัญญา ถูกส่วนเข้า ถึงดวงวิมุตติ

หยุดอยู่กลางดวงวิมุตติ ถูกส่วนเข้า ถึงดวงวิมุตติญาณทัสสนะ

หยุดอยู่กลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะ ถูกส่วนเข้า เข้าถึงธรรมกายพระอรหันต์ละเอียดหน้าตัก ๓๐ วา สูง ๓๐ วา เกตุดอกบัวตูม ไสหนักขึ้นไปนี้ถูกส่วนละ ธรรมกายตอนปลายนี้ ธรรมกายพระอรหันต์นั้นแหละ

ตัวพระพุทธรูปเจ้าแท้ ๆ เทียว ธรรมกายพระอรหันต์ละเอียดนั้นก็พระพุทธรูปเจ้าแท้ ๆ ที่เดียว ธรรมกายพระอรหันต์ที่หยายนันเรียกว่า พุทธรัตนะ ธรรมกายที่ละเอียดนั้นก็เรียกว่า สังฆรัตนะ ดวงธรรมที่ทำให้เป็นธรรมกายนั้นเรียกว่า ธรรมรัตนะ

พุทธรัตนะ คือ กายพระพุทธรูปเจ้า ธรรมรัตนะ คือ ดวงธรรมที่ทำให้เป็นพระพุทธรูปเจ้า สังฆรัตนะ ธรรมกายละเอียดอยู่ในดวงธรรมรัตนะนั้น เรียกว่า สังฆรัตนะ นี้พุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะ หน้าตัก ๒๐ วา สูง ๒๐ วา เกตุดอกบัวตูม ไส นี้แหละเรียกว่า พระพุทธรูปเจ้าหละ นี้แหละพระพุทธรูปเจ้าแท้ ๆ

วิราโค เตสโศคคฺคฺมกฺขายติ ละนี้แหละที่ท่านยกบาลีว่า

สงฺขตฺวา อสงฺขตฺวา วิราโค เตสโศคคฺคฺมกฺขายติสังฆตฺตธฺมม ธรรมที่ปัจจัยปรุงแต่งได้ อสังฆตธรรม ธรรมที่ปัจจัยปรุงแต่งไม่ได้ วิราโค เตสโศคคฺคฺมกฺขายติ วิราคธฺมม ประเสริฐเลิศกว่าสังฆตธรรม และอสังฆตธรรมเหล่านั้น

เมื่อถึงวิราคธรรมที่เป็นตัวพระพุทธรูปเจ้าแท้ ๆ ทั้งหยาบ เมื่อรู้จักเช่นนี้เห็นไหมละ แต่เพียงแสดงให้ฟังเช่นนี้เราก็เบื่อเสียแล้ว ไม่ต้องไปทำละ ก็มันยากอย่างนี้ ฟังก็ยาก เข้าใจก็ยาก รู้ก็ยาก เบื่อทีเดียว ไม่อยากจะฟังเชียว ถ้าไม่นึกภายในใจเห็นถ้าจะลุดไปเสียทีเดียว มันน่าลำบากนี่ มันยากแค้นอย่างนี้ เห็นไหมละ มันยากแค้นอย่างนี้ฟังรู้เถิดว่าที่ท่านทรงรับสั่ง พุทฺธบุปฺปาโท จ ทูลลโก ความบังเกิดขึ้นของพระพุทธรูปเจ้าเป็นของยากอย่างนี้

นี่พระบวชใหม่ท่านทำเป็นแล้ว เป็นแล้วอย่างนี้ ท่านจึงสะสมบัตติพัสถานได้ ท่านจึงบวชจริง ตั้งใจจริงท่านไปสอนในประเทศญี่ปุ่นมาทั้งประเทศละนี่นะ เพราะท่านถึงนี้แล้ว ท่านถึงความเป็นพระพุทธรเจ้าอย่างนี้แล้ว ถึงตลอดถึงไกลไปกว่านี้ไปอีกนับไม่ถ้วน ท่านไปไกลแล้ว เพราะฉะนั้นท่านเห็นจริงเห็นจริงอย่างนี้แล้วนี้แหละธรรมชาติอันเป็นของลึกซึ้ง ถ้าว่าผู้ใดไปถึงเข้าแล้ว ผู้นั้นก็จะรู้สึกนะ ไม่ว่าผู้หญิงผู้ชาย พุทธโธเอ๊ย เขาเกิดมาตั้งแต่เล็กจนโต เป็นหนุ่มเป็นสาวครองเหล่าครองเรือน เหมือนเด็กจริง ๆ เด็ก ๆ เล่นขายของกันแท้ ๆ เดี่ยวก็ดี เดี่ยวก็ทะเลาะกัน เพราะอายนั้นไม่พอ อายนี้ไม่พอ หึงหวงกันต่าง ๆ นานา เหมือนเด็ก ๆ เล็ก ๆ แท้ ถ้าไปถึงพระเข้าแล้ว ก็ไฉนมันไม่ใช่เรื่องอย่างนี้หรือนี้ นี่แกก็ไปเห็นอย่างนั้นเข้าเหมือนกันแกจึงทิ้งบ้านทิ้งช่อง แม้ใครจะมายอมเป็นภรรยาแกก็ไม่ยอมอีกน่าแหละ แกกั้วจะเล่นเรื่องเด็กกันอีก แกกั้ว แกรีบมาเสีย แกกั้วจะไปเล่นเรื่องเด็กกันอีกยุ่ง ๆ เหยิง ๆ กันต่าง ๆ นานา ที่รบกันไปรบกันมานั้น มันก็เรื่องเด็ก ๆ นะ ไม่ใช่เรื่องผู้ใหญ่ ถ้าเรื่องผู้ใหญ่ไม่รบกันดอก ดูแต่ผู้ใหญ่กับผู้ใหญ่กันซิ อยู่ด้วยกันไป ๆ ก็ไม่เป็นไร โอบอ้อมอารีซึ่งกันและกัน ไม่ค่อยจะเป็นอันตรายนัก แต่ว่าต่างคนต่างก็เป็นผู้ใหญ่เป็นเด็ก ๆ ไม่รู้เดียงสา พูดกันไม่รู้เรื่อง ฟังกันไม่รู้เรื่อง กลับเป็นเด็ก ๆ เสียอีก เพราะเหตุนี้ความเป็นพระพุทธรเจ้าเป็นของได้ยาก ต้องเป็นผู้ใหญ่จริง ๆ นะจึงจะเป็นพระพุทธรเจ้าได้ ถ้าเป็นเด็ก ๆ เป็นพระพุทธรเจ้าไม่ได้ ยังทะเลาะเบาะแว้งกันอยู่ สมัยเมื่อยังเป็นเด็ก ๆ พระพุทธรเจ้าไม่มีทะเลาะกันกับใครใจดีนักทีเดียว ไม่ช้งแวงกับใคร ไม่กระทบกระเทือนใครที่เดียว สังเกตดูพระบวชใหม่แกไม่กระทบกระเทือนแกใคร ๆ แกหลบของแกตามเรื่องของแกที่เดียว เพราะเหตุอะไร? แกเป็นผู้ใหญ่เข้าแล้ว มีธรรมของผู้ใหญ่เข้าแล้ว มีกระแสพระพุทธรเจ้าเข้าแล้ว เป็นพระพุทธรเจ้าเข้าแล้ว มีได้ยากอย่างนี้ ของได้ยาก ไม่ใช่ได้ง่ายหลายคนด้วยกันพี่น้องก็มีน้องสุดท้องก็ยังไม่ได้กับเขาเลย ประพุดกับเขาเหมือนกัน น้องรองมานั้นได้แล้วพี่ชายยังไม่ได้ มารดาก็ได้แล้ว เพราะเห็นเข้าแล้วในวันนั้น วันนี้เขาทำบุญเป็นอย่างแปลกประหลาดอย่างอัศจรรย์ คนที่รู้จักบุญเห็นบุญเช่นนี้ บุญก็ไหลมาเหลือประมาณนับประมาณไม่ได้ เจ้าของเขาก็เห็นเป็นดวงใหญ่โตมหิพารนับประมาณไม่ได้ บุญที่ส่งมาคราวนี้แหละจะได้เป็นกำลังของพระบวชใหม่ ให้ประกาศศาสนาในประเทศญี่ปุ่น ให้ญี่ปุ่นเขาเคารพนบพนอมหมดทั้งประเทศมันสำคัญอย่างนี้ ส่งบุญมาวันนี้ ต้นธาตุส่งบุญมาให้มหิพารทีเดียวนับประมาณไม่ไหว เหตุนี้ความจะได้เป็นพระพุทธรเจ้าของได้ยากอย่างนี้ เพราะว่าขณสมุปตติ ที่เราถึงพร้อมด้วยขณะด้วยสมัยเช่นนี้ไม่ใช่่ง่ายนะ หมดทั้งประเทศไทย ไม่ใช่่ง่ายหรือทั้งประเทศไทย ทั้ง ๑๘ ล้านเศษๆ นี้ เราเข้าใจ เขานับถือพระพุทธรเจ้าศาสนาทุกคนหรือ ที่ไหนก็มีศาสนาต่าง ๆ ก็มี ศาสนาผีก็มี เจ้าก็มีต่าง ๆ นานา ศาสนาพุทธจริง ๆ มีน้อย ถ้าไม่เข้าถึงพระพุทธรเจ้า ไม่เป็นพระพุทธรเจ้า ไม่เห็นพระพุทธรเจ้า ที่จะถึงพระพุทธรเจ้าจริง ๆ น้อยนัก ต้องเห็นต้องเป็นจึงจะถือแท้แน่นอน ที่เขาถือจริงก็มีอยู่ ยังไม่เห็นยังไม่เป็นก็ถือจริงเหมือนกัน นั่นก็จริงใช้ได้เหมือนกัน แต่ว่ายังไม่มันนักต้องเป็นจึงจะมันหมาย ท่านจึงวางตำราไว้ในบาทที่สามว่า

ทุลลภา ขณสมฺปตฺติ ที่จะถึงพร้อมด้วยขณะด้วยสมัยเป็นของไฉยัก ไม่ใช่เป็นของได้
ง่าย ขณะสมัยเป็นอย่างไร? ขณะสมัย ๘ พระพุทธเจ้ามาอุบัติตรัสขึ้นในโลก พระสิทธัตถราชกุมาร
มาตรัสขึ้นในโลก หรือธรรมกายปรากฏขึ้น เช่นนี้แล้ว นี่พระพุทธเจ้ามาตรัสขึ้นในโลกแล้ว ในโลก
ชั้นโลก สัตว์โลกแล้วในตัวสัตว์เองไม่อยู่ที่ไหน

ธรรมกายเกิดขึ้นแล้วที่จะมีผู้เชื่อจริงเห็นจริงได้ยากนัก โนน เราไปเกิดเสียปลายดงปลาย
แหมม แคว้นบนทบ้านป่าเมืองดอน ธรรมกาย ไม่รู้เรื่องของพระพุทธเจ้ากับเขา มันจะรู้เรื่องอะไร
ร้อยวันพันปีภิกษุสามเณรไม่กรายไปแม้แต่ที่หนึ่ง มันเกิดมาก็ตายเปล่า ไปดูซิ ถามว่าเคยพบพระ
นครบ้างหรือเปล่า ไม่ได้เคยไปเลย นั้นแน่ถึงขนาดนี้แน่ะ มันไปอยู่ปลายดงปลายแหมมเสียขนาดนี้
นะ นี่แน่เมื่อพระพุทธเจ้าเกิดขึ้นกันจะรู้เรื่องอะไร ไม่รู้เรื่องทีเดียว นี่เป็น อขณะ อสมัย ทีเดียว

พระพุทธเจ้ามาเกิดขึ้นในโลก โนน ไปเกิดในอรุปสัตว์ อสังญีสัตว์ ต่อกพข้างบนโนน
แน่ะ ไปเสวยสุขเสีย ๘๔,๐๐๐ กัลป์ ๘๔,๐๐๐ มหากัลป์นั้น มันก็ไม่ได้พบพระพุทธเจ้า ไปเป็น
อสังญีสัตว์อยู่พรหมชั้นที่ ๑ ไปนั่งไปนอนเป็นตุ๊กตาหินอยู่นั่นเอง นั่นเขาเรียกว่า พรหมลูกปัก ไม่รู้
บาปบุญ รู้คุณรู้โทษอะไร ไปนอนเฉยอยู่นั่นละ ไม่เอาเรื่องเอาราวกับใครนับเป็นตั้ง ๕๐๐ มหากัลป์
อยู่นั้นแหละ พระพุทธเจ้ามาตรัสเท่าไร ๆ ไม่รู้เหมือนกัน นั่นมันก็เป็นอขณะอสมัยเหมือนกัน

มันเกิดกับเขาในโลกที่พระพุทธเจ้ามาตรัสในโลกเหมือนกัน แต่ว่าแกเป็นมิจฉาทิฏฐิไป
เสีย ไม่เชื่อความเป็นพระพุทธเจ้าทีเดียว แกไม่เชื่อทีเดียวนั่นแหละ จะกระทำอย่างไรแกก็ไม่เชื่อ
แกเป็นมิจฉาทิฏฐิเสีย นั้น ถึงจะอยู่รวมหมู่เดียวคณะเดียวกันก็เป็นอขณะอสมัย ไม่เรื่องอีกเหมือนกัน

พระพุทธเจ้ามาอุบัติตรัสในโลก ปรากฏอยู่เขาก็เกิดมาในมนุษย์โลกอีกเหมือนกัน ใ้
บ้ำบอดหนวกเสียเอาเรื่องไม่ได้อีก เป็นอขณะอสมัยอีก

พระพุทธเจ้ามาอุบัติตรัสในโลก โนนไปเกิดในอเวจีอีก ไปเกิดในอเวจินั้นเป็นสัตว์นรก
เสียอีกแล้วไม่ได้เรื่องเป็นสัตว์เดรัจฉานเสียอีกแล้ว เป็นเปรต เป็นอสุรกาย อยู่ในอบายภูมิเสียแล้ว
มันก็เป็น อขณะอสมัยไม่ได้เรื่อง

ต่อเมื่อไรพระพุทธเจ้ามาอุบัติตรัสในโลก เกิดมาในมนุษย์รู้ดีรู้ชั่วรู้ผิดรู้ชอบทุกอย่าง รู้สูง
รู้ต่ำทุกอย่างไม่เข้าใจ แนะนำสั่งสอนคนอื่นไม่ได้ เป็นพุทธศาสนาแท้ ๆ เป็นมิจฉาทิฏฐิเสียจนได้
เมื่อเป็นเช่นนี้ก็อขณะอสมัยกับเขา เป็นอขณะอสมัยแท้ ๆ ไม่ได้มรรคผล พวกเหล่านี้ต่อเมื่อใด
พระพุทธเจ้ามาอุบัติตรัสในโลกชื่อแท้เห็นแท้เหมือนกับพระบวชใหม่ อย่างนี้มันก็ต้องทำธรรมกาย
เหมือนอย่างนั้นนั่นแน่เขาถึงพร้อมด้วยขณะด้วยสมัยอย่างนั้นแน่ ถึงพร้อมด้วยขณะด้วยสมัยอย่าง
นั้นแน่สมบุรณ์บริบูรณ์ทีเดียว พระพุทธเจ้าในนิพพานตายเดี่ยวเขาไปเฝ้าพระพุทธเจ้าก็ได้ ไปถาม
พระพุทธเจ้า ไปจับมือถือแขนท่านก็ได้ พระพุทธเจ้าจะลูบลูบหัวท่านก็ได้ พระพุทธเจ้าท่านจะเอา
มือลูบลูบหัวก็ได้ จับมือถือแขนท่านก็ได้ อย่างนี้ เขาว่าองไว้อย่างนี้ อย่างนี้แหละถึงจะอยู่ใกล้

พระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าท่านนิพพานไปแล้ว เขาเกิดเป็นมนุษย์เช่นนี้ก็เหมือนพระพุทธเจ้ามีพระชนม์มัยอยู่ เขาจะเฝ้าพระพุทธเจ้าเวลาใดก็ได้เวลานั้น ให้พระพุทธเจ้ามาสู่หาเวลาใดก็มาสู่หาเขาเวลานั้น ในขณะที่จิตนั้นไม่คลาดเคลื่อน นี่เขาถึงพร้อมด้วยขณะด้วยสมัยมันเป็นอย่างนี้ได้ยากนี้ไม่ใช่เป็นของง่าย ไม่ใช่เป็นของได้ง่าย เป็นของได้ยากนักหนาทีเดียว นี่เรียกว่า ทูลลภา ขณสมปตฺ ถึงพร้อมด้วยขณะด้วยสมัย พระพุทธเจ้านะทรงรับสั่งว่าเป็นของได้ยาก ไม่ใช่เป็นของธรรมดา

สัทธมฺโม ปรมทูลลโก สัทธรรมเป็นของได้ยากอย่างยิ่ง นี่เป็นของพระพุทธเจ้าแท้ ๆ สัทธรรมเป็นของได้ยากอย่างนี้ สัทธรรมนะอะไรเป็นของได้ยากอย่างนี้?

สัทธรรมนะคือ ธรรมที่ทำให้เป็นพระพุทธเจ้า ธรรมที่ทำให้เป็นพระพุทธานะดวงใหญ่อยู่กลางกายพระพุทธเจ้า สะดือทะเลหลัง ขวาทะลุซ้าย กลางกึ่งนั้นพอดี กลางกายนั้นพอดี วัดผ่าเส้นศูนย์กลาง ๒๐ วา กลมรอบตัว กายละเอียดก็แบบเดียวกัน กายหยาบก็แบบเดียวกัน นี่เป็นองค์สัทธรรมอันถึงได้ยาก ที่จะเข้าถึงได้ยากที่จะรู้จักก็ยาก ธรรมดวงนี้นะ

แล้วก็ดวงสัทธรรมที่ทำให้เป็นพระอนาคา วัดผ่าศูนย์กลาง ๑๕ วา กลมรอบตัว พระอนาคาละเอียด ๒๐ วา กลมรอบตัวนั้นก็ป็นสัทธรรม นั่นก็เป็นสัทธรรม นั่นเป็นสัทธรรมเหมือนกัน

สัทธรรมที่ลดส่วนลงมา ดวงธรรมที่ทำให้เป็นพระสภิกาคาวัดผ่าเส้นศูนย์กลาง ๑๐ วา กลมรอบตัว

ธรรมกายละเอียดของพระสภิกาคาวัดผ่าเส้นศูนย์กลาง ๑๕ วา กลมรอบตัว นั่นก็เป็นดวงสัทธรรมแท้ ๆ

ลดส่วนกว่านั้นลงมา พระโสดา สัทธรรมของพระโสดาวัดผ่าเส้นศูนย์กลาง ๕ วา กลมรอบตัว

กายพระโสดาละเอียดวัดผ่าเส้นศูนย์กลาง ๑๐ วา กลมรอบตัว นั่นดวงสัทธรรมแท้ ๆ ได้ยาก เข้าถึงยากนัก เป็นทางไปของพระพุทธเจ้า พระอรหันต์ทีเดียว ในกลางดวงนั้น

มาถึงโคตรภูบุคคล ธรรมกายละเอียดวัดผ่าเส้นศูนย์กลาง ๕ วา กลมรอบตัว

ธรรมกายไม่ละเอียดหย่อนกว่า ๕ วา ลงมา กลมรอบตัวเหมือนกัน นั่นก็ดวงสัทธรรมแท้ ๆ นี่ส่วนธรรมกาย ดวงสัทธรรมที่เป็นธรรมกายนั้นแหละ ดวงนั้นแหละเป็นตัวสัทธรรมแท้ ๆ

ลดส่วนลงมากกว่านั้นลงมากายอรุปรหมละเอียด ดวงธรรมที่ทำให้เป็นอรุปรหมละเอียด วัดผ่าเส้นศูนย์กลาง ๘ เท่าฟองไข่แดงของไก่ ๕ ดวง ๕ ฟอง เอามารวมกันเข้าเป็นดวงเดียวกัน

ลดเล็กลงมาอย่างนั้นเข้ามาถึงในภพเสียแล้วนี้ เล็กลงมานั้นตัวพระสัทธรรมแท้ ๆ

มาถึงกายรูปพรหมละเอียดวัดผ่าเส้นศูนย์กลาง ๗ เท่าฟองไข่แดงของไก่

มาถึงกายรูปพรหมละเอียดวัดผ่าเส้นศูนย์กลาง ๖ เท่าฟองไข่แดงของไก่

มาถึงกายรูปพรหมหยาบวัดผ่าเส้นศูนย์กลาง ๕ เท่าฟองไข่แดงของไก่

มาถึงกายทิพย์ละเอียดวัดผ่าเส้นศูนย์กลาง ๔ เท่าฟองไข่แดงของไก่

มาถึงกายทิพย์วัดผ่าเส้นศูนย์กลาง ๓ เท่าฟองไข่แดงของไก่ ในกายที่ ๓

มาถึงกายมนุษย์ละเอียดวัดผ่าเส้นศูนย์กลาง ๒ เท่าฟองไข่แดงของไก่

มาถึงกายมนุษย์หยาบนี้เท่าฟองไข่แดงของไคนั้นแหละ

ดวงนั้นแหละเป็นดวงสังขารธรรม ที่จะไปเป็นพระพุทธรูปเจ้าต้องไปในทางดวงนั้น เดินไปในทาง
ดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายมนุษย์-กายรูปพรหมละเอียด เดินเข้าไปในกายธรรม-กายธรรมละเอียด
กายพระโสดา-โสดาละเอียด พระสกิทาคา-สกิทาคาละเอียด อนาคา-อนาคาละเอียด อรหัต-อรหัต
ละเอียด เดินเข้าไปในนั้น ดวงนั้นแหละเป็นสังขารธรรมแท้ ๆ

เมื่อใจเข้าไปอยู่กลางดวงนั้นแล้ว “หยุด” ความชั่วไม่ทำเลยใจหยุดทีเดียว ถ้าไม่หยุด
เข้าไปในดวงนั้นไม่ได้ อยู่ข้างนอกเสีย อยู่ข้างนอกเสียเป็นถิ่นที่ทำเลขของมาร มารก็ปั้นหัวเหมือนเด็ก
ๆ ยุยงส่งเสริมตามชอบใจ บังคับบัญชาตามชอบใจ บังคับบัญชาอย่างน่าบัดสีน่าอัปอายมันไม่อาย
มารมันบังคับเสีย มันไม่อาย มันเอาเสียหมด เหมือนจ้าวทรงผีสิงทีเดียว เข้ารบเข้ารำนะมันอายกัน
เพียงไรนะ หน้าด้านนะ มันอายเมื่อไรละ ทำหน้าเจียมเจียมสบายอกสบายใจ ใส่ลูกกระเบิดเจ้าเข้า
ให้ยิงเจ้าเข้าให้ขึ้นเครื่องบินนั่งยิ้มแย้มแจ่มใส อ้ายนี้มารมันบังคับทั้งนั้น เหมือนเด็ก ๆ เล็ก ๆ มัน
อายเขาเมื่อไรเล่ามัน ทำชั่วมันควรจะอายมนุษย์ มันอายได้เมื่อไรเล่ามัน ไปฆ่าเขาไปฟัน มันนำ
อายเขาเบาไปหรือนี้ เพราะเหตุฉะนั้น สังขารธรรมนั้นเป็นดวงใสอย่างนั้นเป็นของได้ยากอย่างยิ่ง

สังขารธรรมถ้าว่าจะกล่าวถึงมัน สังขารธรรมโดยปริยาย เมื่อใจหยุดอยู่กลางดวงธรรมที่ทำให้
เป็นกายมนุษย์กายมนุษย์มันก็มีบริสุทธิ แม้จะใช้กาย กายก็ไม่กระทบกระเทือนไม่เดือดร้อนใคร
เย็นตา เย็นใจทุกคน เข้าใกล้ใคร กายไม่ได้กระทบกระเทือนใครเลย ไม่กระทบแตกแตกด้วย
ประการใดประการหนึ่ง ไม่แตกด้วยตาว่าด้วยปากอย่างไรอย่างหนึ่ง ไม่มีเลยทีเดียว ไม่กระทบ
กระเทือนใครทีเดียว นั่นกายอย่างชนิดนั้นออกจากใจที่หยุด ใจที่เป็นธรรม ใจที่สงบ ออกจาก
สังขารธรรม สงบเจียบ เรียบร้อยเป็นอันดี เมื่อกายบริสุทธิเสีย กล่าววาจาใด ๆ ก็ไม่กระทบตนและ
บุคคลผู้อื่น ไม่เดือดร้อนตน ไม่เดือดร้อนผู้อื่น กล่าวออกไปแล้วชุ่มชื่นด้วยกันทั้งนั้น ยิ้มแย้มแจ่มใส
สบายอกสบายใจนั้น นี้ออกจากใจที่หยุดออกจากสังขารธรรมนั้นทั้งนั้น ใจไม่ใช่จากอื่น ส่วนใจจะ
คิดสิ่งหนึ่งสิ่งใดก็คิดแต่สิ่งที่ดีที่ชอบทั้งนั้น ประกอบแต่สุจริตไม่มีทั้งกาย ทั้งวาจา ทั้งใจ นี่เป็น
อาการของสังขารธรรมทั้งนั้น

“สัทธรรม” แปลว่า “ธรรมเป็นเครื่องสงบ” สงบอย่างไร? สงบวาจาจากบาปกรรม ไม่มีบาปกรรมเลย เหลือแต่วาจาที่ดี

สงบกาย กายก็หมดจากบาปกรรม ไม่มีบาปกรรมเลย มีแต่กายที่บริสุทธิ์ สงบใจ ใจก็ไม่มีพริฐ มีแต่บริสุทธิ์ฝ่ายเดียว สงบได้อย่างไร? กายฆ่าสัตว์ ลักฉ้อ ประพฤติผิดในกาม เว้นขาดจากการฆ่าสัตว์ ลักฉ้อประพฤติผิดในกามได้ นี่สงบเสียได้อย่างนี้

วาจาพูดปิด ส่อเสียด คำหยาบ โปรงประโยชน์ เมื่อวาจาสงบลงไป วาจาก็พูดจริง พูดสมานไมตรี พูดอ่อนหวาน พูดเป็นหลักธรรมเป็นวินัย นี่สงบชั่วเสียหมดเหลือแต่ดีอย่างนี้

ใจละสงบชั่วเสีย เลิกอยากได้ของเขา พยาบาทปองร้ายเขา เห็นผิดจากคลองธรรม ให้ของของเราแก่บุคคลอื่น เหมือนเจ้าของทานอย่างนี้ให้ของของตัวเองแก่บุคคลอื่นนะแปลกประหลาดใจใหม่ละ แล้วยินดีด้วยขอบอกขอบใจด้วย เสียเงินเป็นกำเป็นกอง แล้วขอบอกขอบใจด้วย นี่ขอบใจอย่างนี้ เขาเรียกว่าเพราะถูกสัทธรรมนี้ สัทธรรมท่านก็ช่วยนะซี ให้ใจผ่องใส เข้าประคองใจ ให้ใจปลาบปล้ำ ให้บุญไหลมา ใจเอิบอímเต็มเต็มไม่เสียดมเสียดายอะไร ให้อะไรก็ไม่รู้จักหมดจักสิ้น ทางหลังฉาด ก็ไหลมาอีกสัทธรรมท่านก็ช่วยสงเคราะห์อย่างนี้ เมื่อใจสะอาดสะอาดอันได้เช่นนี้

เมื่อใจสะอาดสะอาด จากความโลภสมบัติของผู้อื่นมาเป็นของตน กลับให้ของของตนแก่บุคคลอื่นเสียได้ นี่เป็นสัทธรรมอย่างนี้ โกรธ คิดประทุษร้ายเข้า กลับเมตตา รักใคร่ ปรรณา จะให้เขาเป็นสุขเสียอีกแล้วนี้เป็นสัทธรรมอย่างนี้ เห็นผิดจากคลองธรรม เห็นชอบจะผิดอย่างไรอยู่กับสัทธรรมแล้ว สัทธรรมท่านก็ช่วยพิทักษ์รักษา ใจก็ปลาบปล้ำเอิบอímเต็มเต็มในความดีอยู่เป็นธรรมดา นี้ได้ชื่อว่า “สัทธรรม” อย่างนี้แหละเป็นของได้ยากหนา ไม่ใช่ของได้ง่าย

เมื่อได้สัทธรรมของมนุษย์แล้ว สัทธรรมของมนุษย์ละเอียด ทธรรมของกายทิพย์ สัทธรรมของกายทิพย์ละเอียด เป็นลำดับขึ้นไป ฯลฯ สัทธรรมของกายธรรม กายธรรมละเอียด กายโสภา-โศดละเอียด สกิทาคา-สกิทาคาละเอียด อนาคตา-อนาคตาละเอียด กายอรหัต-อรหัตละเอียด ที่นอกทำนองคลองธรรมไม่ไป อยู่ในทำนองคลองธรรมฝ่ายเดียว ก็อยู่ในสัทธรรมทั้งสิ้น เป็นของได้ยากจริง ๆ สัทธรรมโม ประมุขุโลก สัทธรรมเป็นขอได้ยากจริง ๆ อย่างนี้

บัดนี้เจ้าภาพได้สัทธรรมสมมาปรารณา ได้บรรพชาอุปสมบทในพระพุทธศาสนา ฝ่ายมารดา ฝ่ายโยมผู้หญิงนั้นยังไม่ได้เคยบวชเลย ลูก ๔ คนด้วยกัน ลูกชายทั้งนั้น คนโตเขาก็ยังไม่ยอมให้บวช คนที่ ๓ ที่ ๔ เขาก็ยังประกอบการงานอยู่เขายังไม่เข้าถึงสัทธรรม ฝ่ายคนที่ ๒ รองหัวปีเข้าไปถึงสัทธรรม เห็นสัทธรรมได้ สัทธรรม แต่ว่าตัวอย่างที่เขา ส่งมาเป็นครูของชาวญี่ปุ่นนา คอยดูไปข้างหน้าซี จะได้พึ่งพาอาศัย จะได้เป็นที่ไหว้ที่บูชาของชาวญี่ปุ่นต่อไป เหตุนี้ท่านผู้มีปัญญา เมื่อมาโมทนาในกองการกุศลของท่านภิกษุใหม่ที่มาบวชในพระธรรมวินัยนี้ การบวชในพระธรรมวินัยนะ ได้ชื่อว่าสนองคุณมารดาบิดาจริง ๆ เขียว มารดาบิดานะ ถ้าว่าเห็นลูกบวชแล้วปลาบปล้ำเอิบอímเต็มเต็ม

นัก อะไรจะไปเท่ามีละ ราเริงบันเทิงใจจะกินข้าวหรือไม่กินก็ไม่รู้ละอ้มเอิบไปหมดบอกไม่ถูกทีเดียว
ถ้าว่าลูกของใครบวชเข้าไปแล้วไม่ว่าผู้หญิงผู้ชายปลาบปลื้มอ้มเอิบตื่นเต็มอย่างนั้น

บาลีท่านยืนยันในมงคลที่ปณิว่า มารดาบิดาไม่มีศรัทธาไม่เชื่อในพระรัตนตรัย เชื่อ
พระรัตนตรัยขึ้นนี้เป็นแทนคุณข้อที่หนึ่ง มารดาบิดาไม่มีศีล ให้มีศีลขึ้น นี้เป็นแทนคุณข้อที่สอง
มารดาไม่มีความเลื่อมใสในพระพุทธศาสนา ให้เลื่อมใสหนักขึ้นนี้เป็นแทนคุณข้อที่สาม มารดาไม่รู้
จักบาปบุญคุณโทษ ประโยชน์มิใช่ประโยชน์ แก่ไขมารดาบิดาให้รู้จักประโยชน์มิใช่ประโยชน์ขึ้น
เหมือนกับตนผู้บวชในวันนี้มารดาบิดาไม่เลื่อมใสทำให้เลื่อมใสหนักขึ้น รือเลื่อมใสหน่อยทำให้เลื่อมใส
มากขึ้น มารดาบิดาไม่มีศีลเข้าใกล้พระรับศีลเมื่อเข้าก็รับศีลแล้ว เมื่อตอนก่อนก็รับศีลเหมือนกัน นี้
เขาก็เคยรับศีลมาบ้างแล้วรับศีลแน่นหนาหนักขึ้น ให้ทั่วไปกับพระภิกษุอื่น เมื่อลูกบวชเช่นนี้แล้วเห็น
พระภิกษุอื่นสามเณรอื่นก็เหมือนอย่างกับลูกเรา รักใคร่พระภิกษุสามเณรขึ้นทีเดียว สมเพชเวทนา
ข้าวปลาอาหารก็เอาเลี้ยงดูทีเดียว นี้เป็นต้น เป็นตัวอย่าง เมื่อมารดาบิดาไม่เชื่อแท้แน่นอนลงไป
ในพระพุทธศาสนา ก็ให้มีธรรมกายเสียเชื่อแท้แน่นอนแล้ว ลูกนะแก้ไขให้มีธรรมกายแท้แน่นอนแล้ว
มารดาบิดาไม่รู้จักสูงต่ำ เมื่อรู้จักพุทธศาสนาแล้วรู้จักสูงต่ำทีเดียว นี้มันชั้นสูง อ้อเมื่อก่อนเราเล่นมี
ลูกมีเต้ามาเดิมนะมันเล่นอย่างเด็ก ๆ นี้ นี้พระท่านไม่เล่นด้วย ท่านไปไกลอย่างนี้ มาเป็นธรรมกาย
พระอรหันต์เข้าแล้วไปไกลหนักขึ้นไป ก็คืออกดีใจ ขอบอกขอบใจอย่างนี้ ได้ชื่อว่าได้แทนคุณมารดา
บิดาจริง ๆ ที่เดียว

ถ้าว่าจะแทนคุณมารดาบิดานะ ให้เอาทองคำมาทั้งแผ่นนั่นแหละ เป็นเจ้าจักรพรรดิ
นิมิตแผ่นปฐมให้เป็นทองคำที่แผ่นมอบให้บิดามารดา มอบให้เป็นสมบัติพัทธราชา ให้บิดาเป็นเจ้า
จักรพัทธราชา ให้มารดาเป็นพระมเหสีของพระเจ้าจักรพัทธราชา เป็นแต่กตัญญูต่อมารดาบิดา
ไม่ใช่ว่าตอบแทนคุณ แม้ว่าจะเอามารดาบิดาขึ้นนั่ง ให้มารดาขึ้นนั่งป่าขวา บิดาขึ้นนั่งป่าซ้าย ถ่าย
อุจจาระปัสสาวะบนนั้นเสร็จจนหมดอายุของลูกนั่นแหละ จะชื่อว่าแทนคุณบิดามารดาก็ทำไม่ ได้ชื่อ
ว่าเป็นกตัญญูกตเวทิต่อมารดาบิดาเท่านั้น

ชื่อว่าแทนคุณแท้ ๆ ดังกล่าวแล้ว มารดาบิดาไม่มีศรัทธาให้มีศรัทธาขึ้น ไม่มีศีลให้มี
ศีลขึ้น ไม่เลื่อมใสให้เลื่อมใสขึ้น ไม่รู้จักบาปบุญคุณโทษให้รู้จักบาปบุญคุณโทษขึ้น ๔ ประการนี้วาง
หลักไว้ ผู้หญิงแทนคุณบิดามารดาได้ ผู้ชายก็แทนคุณบิดามารดาได้

ผู้หญิงจะแทนคุณอย่างไร? แทนคุณบิดามารดา อ้าว มารดาบิดาอยู่บ้านอยู่ช่องตามปกติ
ของมารดาบิดา ถึงวัน ๘ คำ ๑๕ คำ แล้วก็เอาหาข้าวหาของหาเครื่องอุปการะของอุปาสก
อุบาสิกาเข้า “ไปวัดเออะแม่ฉันจะไปด้วย” ทำนั้นทำนี่ แก่ไขแก่เสียจนกระทั่งพ่อแม่เคย จึงต้องไป
รักษาศีลให้มีศรัทธาขึ้นแล้ว ให้ศีลขึ้นแล้ว แล้วก็ให้เลื่อมใสขึ้นแล้ว เมื่อไปรับรู้จักบาปบุญคุณโทษ
ขึ้นแล้ว อ้าวให้มีปัญญาขึ้นแล้ว นี้ลูกหญิงก็ดีลูกชายก็ดีถ้าฉลาดเช่นนี้แทนคุณได้ทุกคน ถ้าว่าไม่
ฉลาดแทนคุณไม่ได้ นี้เป็นแง่สำคัญนัก

เหตุนี้การที่จะกล่าว อานิสงส์ผลของเจ้าตนผู้บวชของมารดาบิดาของผู้อุปถัมภ์ให้บวชนะ มากมายนักงานกล่าวว่า มารดาลูกของตัวบวชมารดาบิดาของตัวบวชในพระธรรมวินัยของพระ ศาสดา เป็นเจ้าภาพให้ตัวบวชเป็นเถรในพระธรรมวินัยพระศาสดาได้อานิสงส์ ๘ กัลป์ การให้บวช เป็นพระภิกษุได้อานิสงส์ ๒ กัลป์ ๘ กับ ๑๖ ประสมกันเข้าเป็น ๒๔ กัลป์ เหมือนพระที่บวชใหม่ นี้เจ้าภาพก็ได้ ฝ่ายมารดาก็ได้อนิสงส์ ๔ กัลป์

กัลป์หนึ่งเท่าไรละ ได้เสวยสุขนะ ไม่รู้จักได้นานเท่าไรเอากัลป์รวมกัน กัลป์นะ ภูเขา กว้างโยชน์สูงโยชน์หนึ่ง ๑๐๐ ปีเทวดาผู้วิเศษเอาผ้าทิพย์เนื้อละเอียดมาปิดลงไปที่ยอดนั้นครั้งหนึ่งก็ หยุตไป พอครบ ๑๐๐ ปี แล้วมาปิดอีกครั้งหนึ่ง เพียรปิดไปดังนี้แหละ ภูเขานั้นสึกด้วยผ้าเทวดาปิด นั้นแหละ สึกลงมาเรียบร้อยลงมาถึงพื้นดินตามเดิมไม่ว่าภูเขายูที่ไหน เป็นพื้นดินไปแล้ว เรียบลง มาถึงขนาดนั้น นั่นเรียกว่าได้กัลป์หนึ่ง ได้กัลป์หนึ่ง โอ มันเหลืออีกอย่างนี้นั้นภูเขา

อีกนัยหนึ่ง สระกว้างโยชน์สี่โยชน์หนึ่ง สีเหลี่ยมจัตุรัส ๑๐๐ ปี มีเทพเจ้าผู้วิเศษเอา เมล็ดพันธุ์ผักกาดมาทิ้งลงเมล็ดหนึ่ง เทวดาผู้วิเศษก็ไม่ตายเหมือนกัน ๑๐๐ ปี ก็เอามาทิ้งไว้เมล็ด หนึ่ง ๑๐๐ ปี ก็เอามาทิ้งไว้เมล็ดหนึ่ง เอาละ จนกระทั่งเมล็ดพันธุ์ผักกาดนั้นแหละเต็มสระที่สี่ โยชน์กว้างโยชน์นั้นนะ สีเหลี่ยมจัตุรัสนั้นแหละ นี่มันเท่าไรกันละ นับกันไม่ไหว ต้องดวงกันด้วย กัลป์อย่างนี้ บุญกุศลนะมันมากายขนาดนี้ เพราะเหตุฉะนั้นเมื่อพระเจ้าศรีธรรมมาโคกราชสร้างเจดีย์ วิหาร ๘๔,๐๐๐ เงินเท่าไรไม่รู้ ๙๖ โภฏิ สร้างเจดีย์ ๘๔,๐๐๐ วิหารที่ในก็เจดีย์องค์หนึ่งที่นั่ง ๘๔,๐๐๐ เจดีย์ ก็ ๘๔,๐๐๐ วิหาร ก็ ๘๔,๐๐๐ นับทรัพย์สมบัติ ๙๖ โภฏิ พอทำเสร็จแล้วทำการ ฉลอง พอฉลองเสร็จแล้วพระเจ้าศรีธรรมมาโคกราชได้ทูลถามพระสงฆ์ เรียนพระสงฆ์ ถามพระสงฆ์ ในครั้งนั้น มีพระอรหันต์พระโมคคัลลบุตรติสสมหาเถระ เป็นพระอรหันต์ที่เดียวถามว่า “พระสงฆ์ เจ้าข้า โยทำบุญในครั้งนี้จะทำเพียงอย่างนี้นะเมื่อพระพุทธเจ้ามีพระชนม์มะมีใครทำอย่างนี้บ้างไหม? หรือเมื่อปราศเสด็จพระปริณิพพานไปแล้ว มีใครทำอย่างนี้บ้างไหม? มีศรัทธาอยากอย่างนี้” พระโมคคัลลบุตรติสสมหาเถระตอบ “ถวายพระพร ไม่มี ครั้งพุทธองค์มีพระชนม์มืออยู่ทำบุญมากอย่างนี้ไม่มี เสด็จดับขันธปริณิพพานไปแล้วก็ไม่มี มีมหาบพิตรนี้แหละทำอย่างมากกว่า คนเดียวเท่านั้น”

“พระคุณเจ้าข้า กระผมทำบุญอย่างนี้นะจะได้เป็นญาติกับพระศาสนาได้แล้วหรือยัง?” พระโมคคัลลบุตรติสสเถระ พระอรหันต์ ตอบ

“มหาบพิตรทำบุญทำกุศลอย่างนี้เป็นพุทธศาสนูปถัมภ์ อุปการะพระศาสนาเท่านั้น หนา จะได้เป็นญาติกับพระศาสนาก็หาไม่” พระเจ้าศรีธรรมมาโคกราชตกใจ

“โอ๊ะ อย่างนั้นหรือพระคุณเจ้า นี่จะให้โยมทำอย่างไรจึงจะได้เป็นญาติของพระ ศาสนา” พระโมคคัลลบุตรติสสเถระกล่าว

“ถวายพระพรมหาบพิตร ถ้ามหาบพิตรจะเป็นญาติของพระศาสนาแล้วละก็ ขอให้ราชกุมาร กุมารี่ของพระองค์นะบวชเป็นภิกษุภิกษุณีเป็นสามเณรสามเณรี เป็นภิกษุภิกษุณีในพระพุทธศาสนา นั่นแหละจะได้เป็นญาติในพระศาสนาละ” “ขอรับ” นี้ได้ฟังเสียงพระโมคคัลลีสบุตรตีสสเถระตอบเท่านั้นดีอกดีใจพระทัยทีเดียว ลาพระสงฆ์กลับไปพระราชวังเรียกหินทกุมาร สังฆมิตตา พอเรียกเข้ามาสู่ที่เฝ้า “บัดนี้เจ้าทั้งสอง ฟ่อนะปรารถนาเดิมนะให้ลูกทั้งสองครองสมบัติแทนพ่อ บัดนี้พ่อไม่ปรารถนาเสียแล้วสมบัติอย่างนั้น พ่อจะให้ลูกได้กุศลยิ่งใหญ่วิปาศยิ่งขึ้นไปกว่านั้น พ่ออยากจะให้ลูกทั้งสองนะ ฝ่ายมหินทกุมาร สังฆมิตตนะ ให้บวชเป็นภิกษุเป็นสามเณร สามเณรี ในพุทธศาสนาเป็นภิกษุภิกษุณีในพระพุทธศาสนา จะได้เป็นอายุพระศาสนาต่อไป พ่อหวังอย่างนี้เสียแล้ว” ราชกุมารราชกุมารี่ก็ตามพระทัยปรารถนา พระเจ้าศรีธรรมโศกราชก็นำราชกุมารราชกุมารี่ไปฝากพระเถระผู้ใหญ่ให้หัดในเรื่องบวช แล้วก็บวชเป็นสามเณรบวชเป็นภิกษุ ภิกษุณีในพุทธศาสนาทีเดียว แล้วก็พระโมคคัลลีสบุตรตีสสเถระก็สมความปรารถนา เผด็จถามพระสงฆ์อีก พระสงฆ์บอกว่ามหาบพิตรได้เป็นญาติกับพระพุทธศาสนาแท้ ๆ พร้อมด้วยญาติสาโลหิตด้วย วิสสุสาสปรมาญาติ ญาติสาโลหิตา ญาติเนื่องด้วยสายโลหิต ยโลหิตของตัวเป็นพระป้อล่ออยู่เดี๋ยวนี้ปรากฏอยู่ฝ่ายมารดาละก็เป็นพืช ให้พืชมาเป็นลูกเป็นมนุษย์เป็นผู้ชาย ก็ได้บวชในพระพุทธศาสนาปรากฏเห็นสภาวะปานฉะนี้ชั่วว่าเป็นญาติในพระพุทธศาสนาชื่อว่า วิสสุสาสปรมาญาติ พวกเราเล่าที่พร้อมกันมาโมทนาสาธุด้วย เป็นญาติเหมือนกันไม่เรียกว่า ญาติสาโลหิตา เรียกว่า วิสสุสาสปรมาญาติ ที่เป็นญาติเนื่องด้วยสายโลหิตเรียกว่า ญาติสาโลหิตา เหมือนกัน ดุจสายโลหิตอันเดียวกัน ถ้าว่าไม่เนื่องด้วยสายโลหิตอันเดียวกันเรียกว่า วิสสุสาสปรมา ญาติ ก็เป็นญาติในพระศาสนาด้วยความคุ้นเคยอย่างนี้ ก็ใช้ได้เหมือนกันเหตุนี้ ฝ่ายอานิสงส์ของเจ้าภาพนะมากมายก่ายกองนับประมาณไม่ได้ ต้องตวงกันด้วยกับปีด้วยกัลปี เล่าให้ฟังเพียงกับปีเดียวกัลปีเดียวเท่านั้นอนเนกอนันต์ นี้มันถึง ๒๔ กัลปี ๒๔ กัลปีนั้นแน่อานิสงส์นะ

ก็ส่วนเจ้าตัวผู้บวชละจะมีอานิสงส์ผลเป็นประมาณใดละ? นี้เจ้าตัวผู้บวชนะพอบวชเข้าเท่านั้น นั่นเห็นใหม่ละแปลกประหลาด ผลอานิสงส์เกิดปัจจุบัน พวกเราเป็นหญิงเป็นชายต้องไหวบนเคารพหมดทีเดียว ที่เคยพูดต่ำ ๆ สูง ๆ พูดไม่ได้เสียแล้ว ไหวบนเคารพเป็นกระถางรูปเสียแล้ว นั่นแน่ วิเศษประเสริฐอย่างนี้ชื่อเสียงเรื่องรายก็ปรากฏไปต่าง ๆ มีปรากฏจำเพาะปัจจุบันทีเดียวเข้าแล้ว ที่สุดจนกระทั่งโทษประหารชีวิตเมื่อครั้งพุทธกาลหรือในเมื่อครั้งแผ่นดินต้น ๆ นี้เขาไม่เอาโทษผิดแก่ผู้บวชแล้ว เมื่อบวชแล้วก็เป็นแล้วกันให้อภัยทีเดียว ให้อภัยเป็นอันขาดนี้ก็ด้วยอานิสงส์ผล เขาเรียกว่า “สามัญผล” ผลบังเกิดปัจจุบันทันตาเห็นไม่ใช่แต่เท่านั้น ผู้บวชนะถ้าว่ามีกรรมเช่นนี้แล้วละก็ อานิสงส์ขั้นสูงเป็นอายุพระศาสนาต่อไป ก็อานิสงส์ของผู้บวชนะอนเนกอนันต์นับประมาณไม่ได้ ท่านกล่าวไว้ว่า มหิทธิโก มหานุภาโว มีเทพบุตร มีฤทธิ์ศักดิ์ดานุภาพมีเดชมาก จะเนรมิตแผ่นดิน ฯลฯ ถ้าจะจารจารึกบันทึกไปจนกระทั่งเขาพระสุเมรุเหี้ยนหมดไป ฯลฯ ยังไม่หมด เท่าไรก็ยังไม่หมด อานิสงส์มากมายก่ายกองนักเหลือที่จะคณนา

เหตุนี้ที่ได้ชี้พรั่ำพรั่ำพรรณนามาในอาณิสัยผลของเจ้าคนผู้บวชในวันนี้ ที่ได้บุญวันนี้ก็เป็น
อัศจรรย์นักในธาตุ ในธรรม นะรำลือกันนกว่าเขามีบุญหนักศักดิ์ใหญ่ ได้บุญยิ่งใหญ่ไพศาลที่จะไป
ทรมานพวกประเทศญี่ปุ่น ไปพริกประเทศญี่ปุ่นให้เป็นสัมมาทิฐิ ให้เป็นพุทธศาสนิกชนทั่วไปนะ
ต้นธาตุท่านส่งสมบัติมาให้แล้ว ผู้นี้เป็นตัวประกาศศาสนาไม่ซ้ำหอกจะได้รู้เรื่องกัน ในประเทศญี่ปุ่น
กับไทย ผู้ที่จะเป็นที่พึ่งของเขาได้มาเกิดปรากฏขึ้นแล้ว เป็นภิกษุบวชใหม่แล้ว ต่อไปไม่ซ้ำก็จะได้ไป
สั่งสอนเป็นลำดับไป เหตุนี้ขอให้มารดาและวงศาคนญาติเลื่อมใสอุปการะเอื้อเฟื้อค้ำจุนอุดหนุนไป
จะได้เป็นที่พึ่งของตัวสืบต่อไปในภพนี้และต่อไปภายหน้า

ที่ได้ชี้แจงแสดงมาตามวาระพระบาลี คลีความเป็นสยามภาษาตามมตยาธิบายพอสมควร
แก่เวลา อญญุ สรรณ มตฺถิ สิ่งอื่นไม่ใช่ที่พึ่งอันประเสริฐของเราท่านทั้งหลาย สรรณ เมรตนตฺตยั
พระรัตนตรัยเป็นที่พึ่งอันประเสริฐของเราท่านทั้งหลาย เอเตน สจฺจวชฺเชน ด้วยอำนาจความสัตย์ที่
อ้างธรรมปฏิบัติตั้งแต่ต้นจนอวสานนี้ สทาโสตุถึ ภาวนตุ เต ขอความสุขสวัสดิ์จงบังเกิดมีแก่ท่านเจ้า
ภาพและสาธุชนทั้งหลายบรรดามาสมิสรในสถานที่นี้ทุกถ้วนหน้า อาตมภาพชี้แจงแสดงมาพอ
สมควรแก่เวลา สมมติว่ายุติธรรมิกถาโดยอรรถนัยมความเพียงเท่านี้ เหว่ ก็มีด้วยประการฉะนี้